

Zpátky do lesů

- Am7* *D7* *G*
1. Sedím na kolejích které nikam nevedou
Am7 *D7* *G*
koukám na kopretinu jak miluje se s lebedou
Am7 *D7* *G* *Em*
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu
Am7 *D7* *G* *D7*
jen ty nejdeš holka zlatá kdypak já tě dostanu.
- G* *Em* *Am7* *C* *G* *D7*
R: Z ráje my vyhnaní z ráje kde není už místa prej něco se chystá.
Z ráje nablejskanejch plesů jdem zpátky do lesů za nějaký čas.
2. Vlák nám včera ujel ze stanice do nebe
málo si se snažil málo šel jsi do sebe
šel si vlastní cestou a to se dneska nenosí
i pes kterej chce přízeň napřed svýho pána poprosí.
- R: Z ráje...
3. Už tě vidím z dálky jak máváš na mě korunou
jestli nám to bude stačit zatleskáme na druhou
abavíme všechny co si dávaj rande za branou
když v ráji není místo možná lidi se nás zastanou.
- R: Z ráje...

Hejno vran

1. Když nad pasekou vzlétne hejno vran hejno vran hejno vran
je léta pel už dávno vyprodán podzim se hlásí chladem jasnejch rán
v tom ránu prochází se sám a sám kdo městu dávno sbohem dal.

- R: A tak se touláš travou spálenou nevíš jak rozloučit se s létem
díváš se na krajinu vzdálenou kteréš dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran hejno vran hejno vran
a bílejch hvězd je všude oceán přece si nepostavíš pod ně stan
budeš spát pod širákem jak tě znám i když už podzim přichází.

- R: A tak se touláš...

Tři kříže

Dm C Am Dm Am Dm

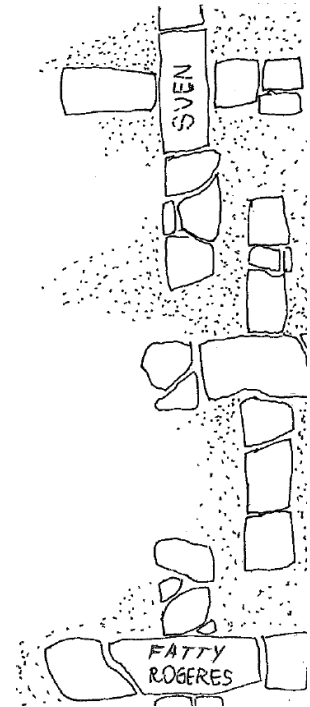
1. Dávám sbohem těm břehům proklatejm který v drápech má d'ábel sám bílou přídí šalupa „My Grave“ míří k útesům který znám.

F C Am Dm Am Dm

- R: Jen tři kříže z bílýho kamení někdo do písku poskládal slzy v očích měl a v ruce znavený lodní deník co sám do něj psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích samý pití a rvačky jen chřestot nožů při kterých přejde smích srdce kámen a jméno Sten.
- R: Jen tři kříže...
3. Já Bob Green mám tváře zjizvený štěkot psa zněl když jsem se smál druhej kříž mám a spím pod zemí že jsem falešný karty hrál.
- R: Jen tři kříže...
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek Fatty Rodgers těm dvoum život vzal svědomí měl vedle nich si klek.

Snad se chtěl modlit: „Vím trestat je lidský ale odpouštět božský snad mi tedy Bůh odpustí.“

- R: Jen tři kříže z bílýho kamení jsem jim do písku poskládal slzy v očích měl a v ruce znavený lodní deník a v něm co jsem psal.

Kingstone Town

- D* *G* *D* *A* *D*
1. Umlknul rybí trh a utich ptáků křik, v přístavu se lodě líně potácí,
D *G* *D* *A* *D*
skočím na jednu, v tom se vítr zdvih, vidím – molo rychle mizí, loď se otáčí.

- D* *Emi*
R: Však já šťasten byl, o té cestě jsem snil,
A *D*
na moři, v přístavech vesele žil,
Emi
svůj sen jsem chyt, co víc, nabyl jsem klid
D *A* *D*
a nic nebylo, co chybělo mi v Kingstone Town.

2. Tenkrát jen z rozmaru jsem na tu bárku vlez, slunce mně z vody šlehlo do očí,
já vůbec neznal, že to byla na mně klec, se kterou si moře jak chce zatočí.
R: Však já šťasten byl...
3. Dnes je, bože proč mně trestáš, stejný den, slunce se zastavilo, chce jen hrát,
zde jsem přec mladý byl, snad byl to sen, jen pro ten sen se nyní vracím, jen zde chci spát.
R: Však já šťasten byl...

Kapky

1. Kapkami si déšť do plachet vozů zpívá, zpívá,
G C G

D7 G
vypráví o krajích, které tak opuštěné jsou.

G C G
Každý muž pevně otěže v rukou svírá, svírá,
D7 G G7

vozy bez přestání jedou tou širou krajinou.

C Cmi G
R: Až tam za hory, tam za obzory, nad nimiž mraky jdou,

A7
tam skončí cestu svou, cestu tak tajemnou,

D7
déšť si přestal svou píseň zpívat.

G C G
2. Zmodralo nebe, hory a slunko svítí, svítí,

D7 G
dlouhou, dlouhou dobu ještě ty vozy pojedou.

Nezacházej slunce

G *Ami* *D7* *C* *D*

1. Nezacházej slunce, nezecházej ještě, mám já potěšení na dalekej cestě,

G *Hmi* *G* *Ami* *D* *G*

mám já potěšení na dalekej cestě.

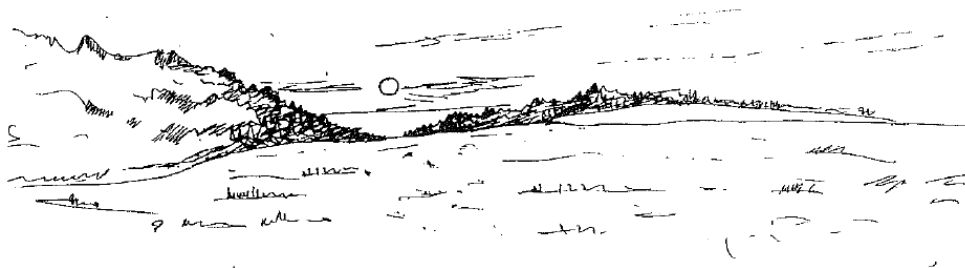
2. Mám já potěšení mezi hory, doly, žádněj neuvěří, co je mezi námi,
žádnej neuvěří, co je mezi námi.

3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší a ta musí trvat do smrti nejdelší
a ta musí trvat do smrti nejdelší.

4. Trvej lásko, trvej, nepřestávej trvat, až budou skřivánci o půlnoci zpívat,
až budou skřivánci o půlnoci zpívat.

5. Skřivánci zpívali, můj milej nepřišel, buď se na mně hněvá, nebo za jinou šel,
buď se na mně hněvá, nebo za jinou šel.

6. Nezacházej
slunce...

Nádraží

C *F C*

R: Jen prázdný nádraží na tebe dechá samotou

Dmi

a žádněj vlak, ani nákladní tu nestaví.

F C Dmi F C

Na duši stín, jak zvalenej kus trávy, na duši stín.

C

1. Už je to roků, co jel jsi po ní naposled,

Dmi

nebyl jsi sám, kdo přišel se s ní rozloučit,

F C

nebyl jsi sám, komu úsměv ze rtů zmizel,

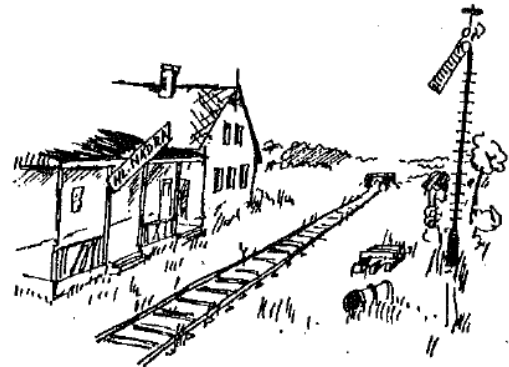
Dmi F C

nebyl jsi sám, komu vzali co měl rád.

R: Jen prázdný nádraží ...

2. A čas šel dál, ale tady už se zastavil,
koleje zarůstá jenom tráva na pražcích,
ty se sem vracíš, jak toulavej syn k mámě,
ty se sem vracíš, když nevíš, kudy dál.

R: Jen prázdný nádraží ...

Jumbo jet

C *Ami*

1. V Parkhotelu rozjížděl se fet, my museli jsme na letiště jet,

F *G* *C*

dneska už nám nikde nenalejou.

C *Ami* *F* *G* *C* *Emi*

Byl to přesně ten bar, kde kluci řežou do kytar a furt do kola zpívaj go, go, go.

Ami *D* *F* *G*

Škoda, že holky tu nejsou s námi, no ale lodě plujou, přístavy zůstávají.

C *Ami* *F* *G* *C*

Začínáme noční let nad planetou jménem Svět, teď ke startu se točí naše Jumbo Jet.

2. Na sto procent otáček jdou motory, pak ohně začnou šlehat z každé komory
a vzduch se začne třepat nad plochou.

Noční Praha, neonové reklamy, pak Frankfurt, Londýn pod námi a nám zní v uších stále ještě go, go, go.

V kabině budík na budíku, naše lasery měří, jak se vzdouvaj vlny Atlantiku.

Rychlost patnáctset, výška deset-pět, nocí letí naše parta starým, dobrým Jumbo Jet.

3. Pozdravujem velitele vzdušných sil a taky George na majáku Forrest Hill,
zkrátka všechny, co jsou stále ještě na nohou.

Zvyšují se žluté pásy ranveje, dobře vím, že lidské slovo zahřeje, když ve sluchátkách slyšíš – go, go, go.

Škoda, že holky tu nejsou s námi, no ale lodě plujou a přístavy zůstávají.

Ať barman dělá led, ať zablokuje levý střed a čtyři pravá místa pro naši partu z Jumbo Jet.

A čtyři pravá místa pro naši partu z Jumbo Jet.

Nadějí, láskou a vírou

C *Dmi* *G7* *C*

1. Já když bejval ještě dítě, táta řek – čas naučí tě

C7 *F* *Fmi* *C* *Ami* *D7* *G7* *C*

že naději máš vždycky, dítě, a to snad můžeš znát.

R: Nadějí, láskou a vírou, nadějí láskou a vírou, nadějí, láskou a vírou se píseň může stát.

2. Dnes tvým krokům kámen brání, píseň tvá však nemá stání,
dnes tvým krokům kámen brání, pojd' na cestu se dát.

R: Nadějí, láskou a vírou...

3. Víím, že láska neumírá tomu, kdo ji neodpírá,
víím, že láska neumírá, tak neboj se mít rád.

R: Nadějí, láskou a vírou...

4. Kdo má cíl a kdo je v právu, kdo má víru nechce slávu,
kdo má cíl a kdo je v právu ten může klidně spát.

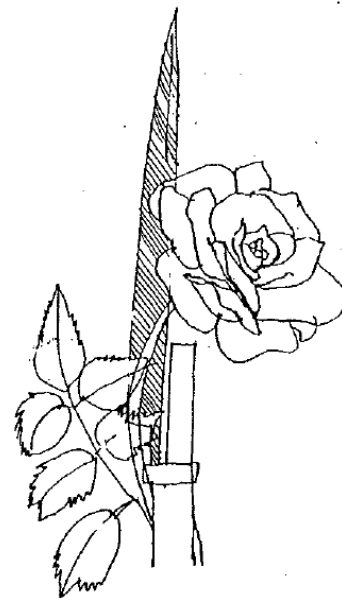
R: Nadějí, láskou a vírou ...

5. Osud těm, kdo v pravdu věří, rukou spravedlivou měří,
jenom ten, kdo v pravdu věří, ten může s námi hrát.

R: Nadějí, láskou a vírou...

Žít, žít

- C** **Ami** **F** **G** **C**
1. Až přijde čas, tak pochopíš, že život pro lásku položíš,
C **Ami**
štěstí je největším bohatstvím,
F **G** **C**
já mít tu moc, tak vás podělím.
- R: Žít, žít, za láskou jít, růže rozsévat, štěstí rozdávat,
žít, žít, za láskou jít, ona jediná velké kouzlo zná
G7
a nás spoutává.
2. Setři si slzu z očí svých, já vím, kam se poděl tvůj šťastný smích,
zpívej tu píseň se mnou dál,
možná, že přehluší povel „pal“.
- R: Žít, žít, za láskou jít...
3. Zas běží lidí do války, proč řve hlas bubnů do dálky,
řekni svou písní vojákům,
přípevněte růže k bodákům.
- R: Žít, žít, za láskou jít...

Zlatokop Tom

D

1. Tom dostal jednou nápad, když přestal v boudě chrápat, že má se něco stát.

D

A že byl kluk jak jedle, tak rozhodl se hnedle a odjel na západ.

G

D E

A7

Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit a pilu.

D

A7

D

Mimoto prut a červy, do torny dal konzervy a jel zlato vyhledat.

E

- R: Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,

A7

D G D

jen ty mě stojíš za to život pro tě dát.

G

D E

A7

Bez tebe zlato nic není, jen ty jsi to moje haťa paťa potěšení.

D

E A7 D

Zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato, zlato kočičí.

2. Říkal, že je zlatokop, o zlato ani nezakop, neví jak vypadá.

A jak tak dlouho kopal, tak dostal na to dopal, přešla ho nálada.

Sebral si svoji kytaru, dal si nalejt whisky, brandy v baru a za poslední nuget svý holce koupil puget a pak jí zazpíval.

- R: Ty jsi to moje zlato...

Kláda

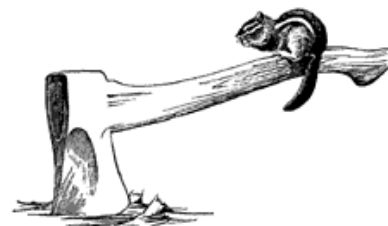
1. Celý roky prachy jsem si skládal nikdy svýho floka nepropil
od lopaty měl ohnutý záda paty od baráku jsem neodlepil.
Nikdo neví do čeho se někdy zamotá tohle já už dávno pochopil.
2. Taky kdysi vydělat jsem toužil brácha řek mi že by se mnou šel
tak jsem háky lana klíny koupil sekyru jsme svojí každej doma měl.
A plány veliký jak fajn budem se mít nikdo z nás pro holku nebrečel.

R: Duní kláda korytem. Bacha dej! Hej! Bacha dej!

S tou si bráško netykej. Netykej!

3. Dřevo dostat k pile kde ho koupí není těžký vždyť jsem fikaný
ten rok bylo jaro ale skoupý a teď jsem na dně my i vory svázaný.
A k tomu můžem říct jen že nemáme nic jen kus práce nedodělaný.

R: Duní kláda... (2x)

Není sám

- C* *Ami F* *G*
1. Není sám, kdo prošel bouří a moudřejší se vrátil
C *Ami F* *G*
Není sám, kdo se tak snažil a zažil propadák
Emi *Ami F* *G*
Není sám, kdo mnohé získal, tím, že všechno ztratil
Emi *Ami F G C*
Není sám, kdo se tak cítí, kdo sám si připadá

Dmi Fmi C Dmi Fmi C

2. Není sám, kdo zavře oči a vábnou hudbu slyší
Není sám, kdo s řekou splývá a chrání nevinné
Není sám, kdo má co říci a přesto svůj hlas ztiší
Není sám, ten kdo si myslí, že na lodi jsme jedině

A7

- D* *Hmi G* *A*
3. Není sám, kdo hvězdy sčítá a komu sláva voní
D *Hmi G* *A*
Není sám, kdo na své pouti se mrakům podobá
F#mi *Hmi G* *A*
Není sám, kdo něčemu věří, stejně jako vloni
F#mi *Hmi G A D*
Není sám, kdo smířený není, s tím že po nás potopa.

